

Artikelgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Om duidelijkheid te scheppen over de inhoud van een aantal in de verordening voorkomende begrippen is daarvan een omschrijving opgenomen in artikel 1.

Met vakantieonderkomens (onderdeel a) wordt bedoeld op zomerhuisjes, recreatiebungalows, appartementen etc., doch ook op één of meer gedeelten van een permanent bewoonde woning of één of meer recreatief in gebruik zijnde bijgebouwen behorende bij een permanent bewoonde woning en gelegen op hetzelfde kadastrale perceel, die als zelfstandige eenheid (met keuken, wasgelegenheid, toilet en slaapgelegenheid) voor vakantie- en andere recreatieve doeleinden worden verhuurd, dan wel te huur worden aangeboden.

Bij hotels/pensions (onderdeel b) wordt gedacht aan situaties waarin slaappleatsen in gebouwen, woningen of andere verblijven worden verhuurd, zonder dat er sprake is van verhuur van zelfstandige eenheden zoals bedoeld bij onderdeel a. In het algemeen zal er in die situatie sprake zijn van een centrale keukenvoorziening en een gemeenschappelijke eetruimte. Door de woorden 'in hoofdzaak bestemd' wordt aangegeven dat het verhuren van kamers/slaappleatsen gedurende het gehele jaar wordt beoogd, dit als verschil met kamerverhuur zoals bedoeld bij onderdeel n. Meestal zal er bij hotels/pensions sprake zijn van verhuur van slaappleatsen in het kader van een onderneming of beroep.

Bij vaste jaarplaatsen en vaste seizoenplaatsen (onderdelen e en f) kan worden gedacht aan een terrein(gedeelte) dat door een of meerdere personen wordt gehuurd voor een jaar of een groot gedeelte van het jaar en waar men gedurende deze periode een stacaravan, tent, toercaravan etc. mag plaatsen. Dit terrein(gedeelte) staat deze persoon volledig ter beschikking voor het plaatsen van een door hem gewenst mobiel kampeeronderkomen of stacaravan. De woorden 'bestemd voor' geven aan dat een incidenteel ander gebruik van dit terrein(gedeelte) niet van invloed is op het zijn van vaste standplaats. Het mobiel onderkomen of stacaravan wordt na afloop van het jaar in het algemeen niet verwijderd.

Bij seizoenplaatsen (onderdeel g) kan worden gedacht aan een terrein(gedeelte) dat door een of meerdere personen wordt gehuurd voor een seizoen (bijvoorbeeld van april tot november) en waar men gedurende deze periode een stacaravan, tent, toercaravan etc. mag plaatsen. Dit terrein(gedeelte) staat deze persoon volledig ter beschikking voor het plaatsen van een door hem gewenst mobiel kampeeronderkomen of stacaravan. De woorden 'bestemd voor' geven aan dat een incidenteel ander gebruik van dit terrein(gedeelte) niet van invloed is op het zijn van seizoenplaats. Het mobiel onderkomen of stacaravan wordt na afloop van het seizoen verwijderd.

Onder verhuureenheden (onderdeel i) worden verstaan mobiele kampeeronderkomens of stacaravans die de verblijfbieder (in het algemeen de exploitant/eigenaar van de camping, boerencamping of andere verhuurlocatie), zelf ter beschikking heeft voor verhuur voor vakantie- en andere recreatieve doeleinden.

Bij kamerverhuur (onderdeel n) wordt bedoeld op situaties waarin, met een zekere regelmaat of gedurende een bepaalde periode slaappleatsen in kamers of een (gedeelte van een) (eigen) woning worden verhuurd. Door de woorden 'niet in hoofdzaak bestemd' wordt aangegeven dat het verhuren van slaappleatsen/kamers niet gedurende het gehele jaar wordt beoogd maar alleen gedurende bijvoorbeeld het hoogseizoen.

Bij groepsaccommodaties (onderdeel o) gaat het in het algemeen om grotere vakantieonderkomens, historisch vaak kampeerboerderij of groepsverblijf genoemd, die als zelfstandige eenheid (met onder meer een eigen keuken, woonkamer/recreatieruimte, sanitaire ruimten en slaapgelegenheid) worden verhuurd. Hoewel er vaak sprake zal zijn van specifieke doelgroepen (als schoolreisjes, werkweken, etc.), is het aantal slaappleatsen benoemd als onderscheidend criterium.

Artikel 2 Belastbaar feit

Ingevolge artikel 224 van de Gemeentewet kan slechts toeristenbelasting geheven worden indien is voldaan aan de volgende eisen:

- a er moet binnen de gemeente verblijf gehouden worden door:
- b personen die niet als ingezetene in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens van de gemeente zijn opgenomen.

Het begrip ‘verblijf houden’ is ruim. Het kan ieder soort verblijf betreffen, zoals het verblijven in een museum, op het strand, in een hotel en een pension, op een vaartuig, of op een kampeerterrein.

Voorts zijn de woorden ‘tegen betaling van een vergoeding’ opgenomen ten einde te voorkomen dat bijvoorbeeld het logeren bij familie of bekenden ook belast zou worden. Het belasten van overnachtingen bij familie of kennissen zou tegen de geest van de wet ingaan. De woorden ‘in welke vorm dan ook’ zijn opgenomen ten einde ook die gevallen in de belastingheffing te betrekken, waarin de vergoeding in natura wordt voldaan of een woningruil met gesloten beurzen wordt overeengekomen.

De gemeente Ameland heeft ervoor gekozen om ook van dagtoeristen toeristenbelasting te heffen. Deze heffing vindt plaats aan de toegangspoorten van Ameland en wordt geheven boven op het tarief van het bootkaartje van Wagenborg, boven op het havengeld van “Airport Ballum” en bovenop het liggeld van de passantenhaven “t Leije Gat”.

De toeristenbelasting is aangemerkt als directe belasting. Deze aanwijzing is noodzakelijk om toepassing van de artikelen 31 e.v. van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: AWR) betreffende de richtige heffing, mogelijk te maken.

Artikel 3 Belastingplicht

Eerste lid

De gemeente Ameland heft ook van dagtoeristen toeristenbelasting.

De belastingplichtige kan zowel een natuurlijk persoon als een lichaam zijn. Onder de laatstgenoemde categorie valt ook de gemeente zelf voor de door haar geëxploiteerde ondernemingen.

Indien de oversteek van Holwerd naar Nes wordt gemaakt met rederij Wagenborg, wordt de belasting geheven middels de reder Wagenborg. De directeur van Wagenborg (de reder), alsmede door hem/haar aan te wijzen medewerkers, zijn uit doelmatigheidsoverwegingen door de gemeente als belastingplichtige in de zin van artikel 224 lid 2 Gem.w. aangemerkt. De reder ontvangt één aanslag toeristenbelasting, die gebaseerd is op het door de reder aan te leveren aantal reizigers. De reder is vervolgens bevoegd om de belasting middels het bootkaartje van de individuele toerist te verhalen.

Indien de oversteek van Holwerd naar Nes wordt gemaakt met andere vervoerders, als watertaxi's, rondvaartbedrijven en dergelijke, wordt de belasting geheven via het vervoersbedrijf, in het algemeen zijnde de eigenaar van het betreffende vaartuig.

Indien een niet ingezetene Ameland per vliegtuig bereikt wordt de toeristenbelasting geheven van degene die gelegenheid biedt tot het houden van verblijf op de dag van aankomst. Afhankelijk van de situatie en gemaakte afspraken omtrent facturering havengeld is dit de vliegtuigmaatschappij die het vliegtuig beschikbaar stelt aan degene die verblijf houdt, de piloot als gebruiker van het toestel, of degene die als eigenaar met zijn eigen vliegtuig op Ameland landt en verblijf houdt.

Indien een niet ingezetene Ameland bereikt via de passantenhaven “t Leije Gat”, wordt de toeristenbelasting geheven middels de havenmeester van “t Leije Gat”. De havenmeester, alsmede door hem/haar aan te wijzen medewerkers, zijn uit doelmatigheidsoverwegingen door de gemeente als

belastingplichtige in de zin van artikel 224 lid 2 Gem.w. aangemerkt. De havenmeester ontvangt één aanslag toeristenbelasting, die gebaseerd is op het door de havenmeester aan te leveren aantal passanten. De havenmeester is vervolgens bevoegd om de belasting middels een toeslag op het liggeld van de individuele passant/toerist te verhalen.

Tweede lid

De belasting wordt geheven van ieder die gelegenheid tot overnachting biedt en dit doet tegen de ontvangst van een vergoeding. In het vervolg van de verordening wordt deze persoon steeds aangeduid als 'de belastingplichtige'.

De belastingplichtige kan zowel een natuurlijk persoon als een lichaam zijn. Onder de laatstgenoemde categorie valt ook de gemeente zelf voor de door haar geëxploiteerde ondernemingen. Degene die tegen vergoeding gelegenheid tot overnachten biedt, doch die, omdat zijn eigen bedrijf geheel volgeboekt is, zijn gasten elders onderbrengt en hiervoor een vergoeding ontvangt, wordt eveneens als belastingplichtige aangemerkt. Uit de tekst blijkt dat iemand die meerdere verblijfsaccommodaties beheert, voor het totaal aantal overnachtingen belastingplichtig is.

Onder 'hem ter beschikking staande ruimten of terreinen' vallen ook ruimten of terreinen bij derden waarover hij op afroep beschikking kan krijgen. Ook deze staan hem ter beschikking.

Derde lid

Ingevolge artikel 224, tweede lid, van de Gemeentewet mag de belastingplichtige de belasting als zodanig doorberekenen aan zijn gasten en wel als een extra bedrag dat boven de normale verblijfskosten in rekening wordt gebracht. Zie in dit verband ook HR 8 oktober 1993, nr. 15 101, Belastingblad 1994, blz. 5 (Marken).

Vierde lid

Het vierde lid bepaalt dat degene die verblijf houdt zelf belastingplichtig is, indien er geen belastingplichtige is aan te wijzen als bedoeld in artikel 3, derde lid.

Artikel 4 Vrijstellingen

Tweede lid

De in het tweede lid opgenomen vrijstelling dient om cumulatie van forensenbelasting en toeristenbelasting te voorkomen. Deze vrijstelling voorkomt dat degene die voor een gemeubileerde woning forensenbelasting is verschuldigd, tevens toeristenbelasting dient af te dragen ter zake van het door derden overnachten tegen vergoeding in deze woning.

Derde lid

Met het derde lid wordt bedoeld op personen die niet in de basisregistratie personen van de gemeente Ameland staan ingeschreven, maar voor hun werk op Ameland regelmatig (vaak enkele malen per week) en gedurende een lange periode, omdat er sprake is van een vast dienstverband, de overtocht naar Ameland moeten maken. De aanvraag voor de hierbij noodzakelijke Wagenborgpas vindt plaats door het bedrijf of de instelling waar de persoon werkzaam is; de uitgifte en controle op het gebruik van deze passen vindt plaats door Wagenborg Passagiersdiensten (WPD).

Artikel 5 Maatstaf van heffing

Gezien de aard van de toeristenbelasting als verblijfsbelasting is als maatstaf van heffing gekozen voor de duur van het verblijf en het aantal personen dat verblijf houdt (zie ook HR 21 juli 1987, nr. 24.516, BNB 1987/272, Belastingblad 1987, blz. 629).

Artikel 6 Forfaitaire berekeningswijze van de maatstaf van heffing

Soms is het moeilijk en arbeidsintensief het aantal overnachtingen in een jaar exact vast te stellen. Dit geldt voor bijvoorbeeld caravans op vaste jaarplaatsen of vaste seizoenplaatsen waarvan door een wisselend aantal personen regelmatig gebruik wordt gemaakt. Ter voorkoming van de noodzaak om een zeer uitgebreide en tijdrovende administratie te voeren is in dit artikel een forfaitaire regeling opgenomen.

Artikel 7 Opteren voor een niet-forfaitaire heffingsgrondslag

In dit artikel wordt de belastingplichtige de mogelijkheid geboden om bij het doen van de aangifte te opteren voor toepassing van de hoofdregel in plaats van de forfaitaire regeling, indien blijkt dat het werkelijke aantal overnachtingen lager is dan het forfaitair berekende aantal.

Uit het woord 'blijkt' kan worden afgeleid dat hier een zware vorm van bewijs kan worden verlangd, dit te meer omdat de gemeente achteraf niet meer kan nagaan hoeveel personen werkelijk verblijf hebben gehouden anders dan op grond van de gevoerde administratie. Daarom wordt in artikel 7 duidelijk aangegeven dat moet blijken dat het aantal overnachtingen in werkelijkheid lager is dan het forfaitair berekende aantal overnachtingen. De belastingplichtige kan daarvoor gebruik maken van een nachtverblijfregister of een soortgelijke nachtregistratie.

Overnachtingen in mobiele kampeeronderkomens op een toeristische plaats, niet zijnde tot stand gekomen op basis van een arrangement, worden op basis van werkelijke aantallen overnachtingen afgerekend.

Het verblijf in verhuureenheden wordt afgerekend op basis van het werkelijke aantal overnachtingen.

Artikel 10 Wijze van heffing

Toeristenbelasting wordt geheven bij wege van aanslag.

Een uitzondering hierop geldt voor de krachtens artikel 3 lid 1 verschuldigd geworden belasting indien niet ingezetenen Ameland bereiken per vliegtuig. Deze belasting wordt geheven bij wege van een gedagtekende schriftelijke kennisgeving, waaronder mede wordt begrepen een bon, nota of andere schriftuur.

De niet ingezetene die verblijf houdt binnen de gemeente op de dag van aankomst zal de toeristenbelasting dus uiteindelijk betalen c.q afdragen middels:

- a. een toeslag op het tarief van de boottocht Holwerd – Nes;
- b. een toeslag op het landingsgeld ingevolge de havengeldregeling van het vliegveld "Airport Ameland" te Ballum;
- c. een toeslag op het liggeld van de passantenhaven "t Leije Gat" te Nes (zie toelichting artikel 3 eerste 1).

Artikel 13 Aanmeldingsplicht

Ten einde tot een juiste registratie van de belastingplichtigen te komen - zulks mede ten dienste van de uitreiking van aangiftebiljetten en nachtverblijfregisters, alsmede het opleggen van voorlopige aanslagen - is in de verordening een bepaling opgenomen waarbij iedereen die belastingplichtig is of wordt, verplicht wordt hiervan aan de door het college van burgemeester en wethouders aangewezen gemeenteambtenaren, bedoeld in artikel 231, tweede lid, onderdelen b en d, van de Gemeentewet

melding te doen. Hij moet dit doen voordat hij voor de eerste maal gelegenheid tot overnachten biedt. Ook degenen die onder de oude verordening reeds belastingplichtig waren op het moment van inwerkingtreding van deze toeristenbelastingverordening, zijn gehouden zich aan te melden. Dit vloeit voort uit de bewoordingen 'voor de eerste maal na het in werking treden van deze verordening'.

Artikel 14 Registratieplicht

Om tot een juiste registratie van het aantal te belasten overnachtingen te komen wordt belastingplichtigen de registratieplicht opgelegd.

Elke verblijfbiëders is gehouden een registratie te voeren waaruit blijkt; wie, wanneer en met hoeveel personen, nachtverblijf heeft gehouden. Zij die geen deugdelijke registratie (kunnen) voeren, worden verplicht gebruik te maken van een gemeentelijk nachtverblijfgeregister. De gemeente Ameland verstrekt op verzoek een papieren of digitale versie van een nachtverblijfgeregister.

Daar waar gebruik gemaakt wordt van een forfaitaire regeling vervalt de plicht tot het bijhouden van een nachtregistratie.

In de Uitvoeringsregels bij de verordening toeristenbelasting zijn de voorwaarden die gesteld worden aan het nachtverblijfgeregister beschreven.